

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010979
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118010979.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného S. C., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/28/2018 zo dňa 09.10.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.8.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

S. C., nar. XX.XX.XXXX v W. E., trvale bytom F. O. XX/XX P.,

podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku a § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava č. k. 2 Pv 674/17/2207 - 8 zo dňa 5.4.2018 pre skutok, právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca jún 2017 vrátane až doposiaľ v Q. a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky, neplní riadne vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru J. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava, zo dňa 21.01.2010, sp. zn. 27C/191/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 17.02.2010, na základe ktorého je povinný prispievať na výživu mal. J. sumou 30 % zo sumy životného minima, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. E., trvalo bytom Q., pričom výška výživného mu bola rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.06.2017, sp. zn. 32P/35/2017-92, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 13.06.2017, zvýšená na sumu 60,-€ mesačne, obžalovaný hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v stanovenej výške neplnil, z evidencie uchádzačovo zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu a teda nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k zabezpečeniu si pracovaného miesta so stálym príjmom, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od júna 2017 až doposiaľ v celkovej výške najmenej 875,- €, a obžalovaný uvedený skutok spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2014, sp. zn. 6T/53/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.01.2015, sp. zn. 3To/134/2014 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a z výkonu ktorého bol dňa 23.05.2017 prepustený, nakoľko trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 09.10.2018 Okresný súd Trnava pod sp. zn. 6T/28/2018 uznal obžalovaného S. C. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca jún 2017 vrátane až doposiaľ v Q. a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky, neplní riadne vyživovacie povinnosti na svoju dcéru J. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava, zo dňa 21.01.2010, sp. zn. 27C/191/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 17.02.2010, na základe ktorého je povinný prispievať na výživu mal. J. sumou 30 % zo sumy životného minima, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. E., trvalo bytom Q., pričom výška výživného mu bola rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.06.2017, sp. zn. 32P/35/2017-92, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 13.06.2017, zvýšená na sumu 60,-€ mesačne, obžalovaný hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v stanovenej výške neplnil, z evidencie uchádzačovo zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu a teda nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k zabezpečeniu si pracovného miesta so stálym príjmom, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od júna 2017 až doposiaľ v celkovej výške najmenej 875,- €, a obžalovaný uvedený skutok spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2014, sp. zn. 6T/53/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.01.2015, sp. zn. 3To/134/2014 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a z výkonu ktorého bol dňa 23.05.2017 prepustený.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že v čase, keď bolo na neho podané trestné oznámenie, nemal dostatok finančných prostriedkov, nakoľko bol prepustený z výkonu trestu a nemal nárok na žiadny príspevok z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny. Trestné konanie bolo proti nemu vedené neoprávnené na základe zavádzajúcich informácií od E. E..

Dňa 14.8.2020 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doručil Krajskému súdu v Trnave podanie, v ktorom uviedol, že dňa 14.08.2020 prostredníctvom svojej matky zaplatil dlžné výživné na maloletú J. E., vo výške 2.315,- eur. Výživné bolo uhradené za obdobie od mesiaca jún 2017 do septembra 2020, teda za obdobie, za ktoré bol neprávoplatne odsúdený súdom prvého stupňa. Zaplatená suma tvorí dlžné výživné po odrátaní platieb zo dňa 05.06.2017 vo výške 5,- eur, zo dňa 07.2017 vo výške 20,- eur, zo dňa 13.09.2017 vo výške 30,- eur a zo dňa 07.12.2017 vo výške 30,- eur. Zaplatením dlžného výživného zanikla trestnosť činu podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, čo zakladá dôvod na oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku. Týmto súčasne odpadli dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. K predmetnému podaniu pripojil osvedčenú fotokópiu poštového poukazu preukazujúcu zaplatenie peňažnej sumy 2.315,- eur S. C. E. E. s poznámkou „výživné J. XX.X.XXXX“.

Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku vzdal práva na podanie odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 25.8.2020, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného a obžalovaný.

Krajský súd vo veci doplnil dokazovanie oboznámením e-mailového podania poškodenej vrátane vyčíslenia výživného z č. I. 252 - 256 a overenej fotokópie poštového poukazu zo dňa 14.08.2020, z ktorých dôkazov vyplynulo, že obžalovaný zaplatil celé dlžné výživné za žalované obdobie od mesiaca jún 2017 do dňa 09.10.2018 (nakoľko prokurátor voči prvostupňovému rozsudku nepodal odvolanie, možno v rámci žalovaného skutku zohľadniť výšku nezaplateného výživného iba do dňa rozhodnutia prvostupňového súdu).

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný uhradil celý dlh na výživnom za celé žalované obdobie, navrhuje, aby sa rozsudok v celom rozsahu zrušil a aby bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby z dôvodu zániku trestnosti činu podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku. Obhajca obžalovaného uviedol, že zaplatením dlžného výživného zanikla trestnosť činu zanedbania povinnej výživy za žalované obdobie a preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na preukázané zaplatenie zameškaného výživného vo výške 875,- eur zo strany obžalovaného pred tým ako sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, pri rozhodovaní o vine obžalovaného sa odvolací súd riadil osobitným prípadom účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď splnenie týchto citovaných zákonných podmienok mal odvolací súd za preukázané na podklade výsledkov dokazovania vykonaných na verejnom zasadnutí. Za tohto stavu, keďže zanikla trestnosť stíhaného trestného činu, odvolací súd obžalovaného S. C. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil, keď nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by uvedenému postupu bránili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.